

[Finansministeren.]

heder tidligere i den offentlige debat nævnt, at jeg for 1949—50 regner med, at overskuddet på 250 mill. kr. reduceres til ca. 90 mill. kr. i det kommende år. Dette tal er, som jeg også offentligt har fremhævet, behæftet med betydelig usikkerhed, og tallet bygger på en forsigtig vurdering af forbrugsafgifternes provenu. Tendensen er dog ganske klart den, at der må forventes en betydelig nedgang i overskuddet.

Jeg skal med disse bemærkninger anmode det høje ting om en hurtig og velvillig behandling af finanslovsforslaget.

Ingeborg Hansen: Jeg takker den højtærede finansminister for den redegørelse, han har givet for finanslovsforslaget. Jeg vil finde det rimeligt og i overensstemmelse med sædvane at henvise det til udvalgsbehandling straks, og jeg skal derfor tillade mig på et senere tidspunkt at stille forslag herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i finansudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1949—50.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1361).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har den ære for det høje ting at forelægge forslag til normeringslov for finansåret 1949—50.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har finansministeriet søgt at begrænse dette mest muligt under hensyn til den i finansåret 1946—47 gennemførte revision af tjenestemandsløven samt til, at der for tiden finder overvejelser sted i forvaltningskommissionen med henblik på en rationalise-

ring og forenkling af statsadministrationen. Udviklingen har dog medført, at der i det foreliggende lovforslag har måttet optages et ret betydeligt antal forslag; det gælder i første række for statsbanernes vedkommende. Her er også en særlig grund, nemlig overtagelsen pr. 1. april 1948 af privatbanen København L—Slangerup og pr. 1. april 1949 af privatbanen Odense—Svendborg og den som privatbane hidtil drevne statsbanelinie Nyborg—Fåborg samt overtagelsen i forpagtning pr. 1. april 1949 af privatbanerne Nyborg—Svendborg, Odense—Nr. Broby—Fåborg og Fåborg—Svendborg. Det er nemlig hensigten at ansætte det fra disse baner overtagne personale i tjenestemandsstilling, ligesom der må oprettes nye eller opnormeres bestående stillinger som følge af den ved overtagelserne skabte forøgelse af arbejdet indenfor administrationen. Endvidere indeholder lovforslaget bestemmelser om oprettelse af enkelte nye institutioner, nemlig musik-konservatoriet under undervisningsministeriets område, vejdirektoratet under ministeriet for offentlige arbejder og skadedyrlaboratoriet under landbrugsministeriets ressort.

Lovforslaget har været behandlet i folketingets lønningsudvalg, der har tiltrådt visse ændringsforslag, som jeg har fundet det påkrævet at stille. Blandt disse skal jeg fremhæve forslaget om forhøjelse af de i tjenestemandsløvens § 85 omhandlede stedtillægssatser. Efter den nævnte paragraf i tjenestemandsløven er de til stedtillægssatserne henførte byer og kommuner inddelt i 5 grupper, således at stedtillægget varierer fra 108 kr. til 480 kr. Den siden tjenestemandsløvens ikrafttræden stedfundne udvikling har medført, at en forskydning af forholdet mellem stedtillægsklasserne må anses for rimelig, og jeg har efter forhandling med finansudvalget i overensstemmelse med en fra lønningsrådet afgiven indstilling fremsat forslag om en forhøjelse af de fire øverste stedtillægssatser, hvorefter stedtillægget fremtidig vil variere fra 108 kr. til 648 kr.

Ved fremsættelsen af nærværende lovforslag i folketinget oplyste jeg, at udgifterne ved gennemførelsen af de deri optagne forslag ville medføre en udgift på ialt ca. 3,8 mill. kr., hvoraf ca. 2,6 mill. kr. skyldes de overtagne privatbaner. Det nævnte ændringsforslag vedrørende forhøjelse af stedtillægssatserne er beregnet at ville koste ca. 5,1 mill. kr., medens udgiften vedrørende de øvrige ændringsforslag er ret uvæsentlig. Den samlede udgift ved gennemførelsen af